

நஞ்சில்லா விஞ்ஞான அமுதம்

Mahesh Babu Purushothaman,

Auckland University of Technology, mahesh.babu@aut.ac.nz, 02102885606

முன்னுரை

எந்த ஒரு மொழியும் அதன் தொன்மை வைத்தும், அதன் சொல், எழுத்து, மற்றும் ஒலிக்கும் முறைவைத்துப் போற்றப்படுகிறது¹. எந்த ஒரு மொழிக்கும் சொற்கள் இன்றி இன்றிமையாதது. சொற்கள் பேசுவதற்கு எளிதானதாகவும், புரிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும்ⁱⁱ. அந்த சொற்களை மனிதர்கள் பேச்சு வழக்கில் கொண்டு வரும்பொழுது, அந்த ஒலி, அந்த சொற்களின் உண்மையான அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்ⁱⁱⁱ. அவ்வாறு வெளிப்படுத்தும் பொழுது அந்த சொற்களைப் பயன்படுத்திய உண்மைப் பொருள் கேட்போருக்குப் புலப்படும்³. அதேபோல், ஒருமொழி எழுத்து வடிவத்தில் இருக்கும் பொழுது, அந்த எழுத்துக்கள் எழுதுவதற்கு ஏதுவாகவும், அந்த எழுத்துக்கள் ஒரு சொல்லின் பகுதியைக் குறிப்பதாகவோ அல்லது முழு சொல்லையே குறிப்பதாகவோ அமைய வேண்டும்^{iv}. பல மொழிகள் எழுத்து வடிவத்திலே தனி எழுத்துக்களைக் கொண்டு கோர்வையாக்கி, ஒரு வார்த்தையை, அதாவது சொல்லை அமைக்கின்றன⁴. சில மொழிகள் ஒரு சொற்களையே எழுத்து வடிவத்தில் புலப்படுத்துகின்றன⁴. பல மொழிகள் ஒலி வடிவம் பேச்சு வழக்கில் அல்லது எழுத்துக்களின் சேர்க்கையில் இருந்து வருகிறது³. ஆனால், தமிழ் ஒலியை எப்படி ஒலிக்க வேண்டும் என்ற முறையைத் தெளிவாக எழுதி வைத்திருக்கிறது, அதாவது ஒரு எழுத்து உடலின் எந்த எந்த ஒலி உண்டாகும் பாகத்தைக் கொண்டு உச்சரிக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்கிறது^v. மேலும் தமிழ் எழுத்துவடிவத்தை ஒலியுடன் ஒத்து அமைத்திருக்கிறது அல்லது ஒரு குறியீட்டை உணர்த்துகிறது⁵. அதேபோல், தமிழ் ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் அருவப் பொருண்மை கொடுத்து, அந்த எழுத்துக்களின் கோர்வையை ஒரு சொல்லாக அதாவது வார்த்தையாக அமைத்துக் கொண்டது⁵. இந்த சிறப்புத் தமிழின் தனித் தன்மை, தமிழ் அன்றி வேறு மொழி எதற்கும் இருப்பதாக அறியப்படவில்லை. இந்தக் கட்டுரை தமிழின் சொல், எழுத்து, மற்றும் ஒலியின் விஞ்ஞான பூர்வமான இணக்கத்தையும், தமிழ் பேசும்பொழுது உணர்ச்சிகளால் உண்டாகும் உடல் மாற்றத்தைத் தவிர்ப்பு பற்றியும், அதனால் மனிதருக்கு உண்டான பயன்களையும், முதல் முறையாக உலகுக்கு எடுத்துக்கூறும் ஒரு பதிவு.

ஆய்வு அணுகுமுறைகள்

இந்த கட்டுரை இலக்கிய ஆய்வு மற்றும் தொல்காப்பிய அடிப்படையில் சொல் பகுத்தாய்வு முறையில் புனையப்பட்டது. இந்த கட்டுரைக்காகத் தொல்காப்பியத்தின் தோற்றம், அதன் எழுத்து, ஒலி, மற்றும் சொல் வகைப்படுத்துதல் ஆகியவை ஆராயப்பட்டது. மேலும் எழுத்து வடிவங்கள், ஒலிக்கும் முறை ஆகியவை பல்வேறு நூல்களிலிருந்தும், இணையதளத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டது. தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகள் இலக்கணங்கள் மட்டுமே ஆய்வு செய்யப்பட்டன. ஆராய்ச்சியாளர் சார்பு வரம்புகளும் இந்த ஆராய்ச்சி கட்டுரைக்குப் பொருந்தும். இந்த கட்டுரை

பெருவாரியாக, தொல்காப்பியத்தின் சொல் பகுத்தாய்வுவை மையமாகக் கொண்டும், தொல்காப்பியத்தின் ஒலிக்கும் முறை பற்றிய விவாதத்தையும் கொண்டுள்ளதால், இந்த வரம்புகளின் தாக்கம் குறைவாகவே இருக்கும்.

இலக்கிய ஆய்வு மற்றும் விவாதம்

தமிழ் உலகின் தொன்மையான மொழி என்று பல அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், பல ஆராய்ச்சிகள் இதை நிரூபிக்கவும் செய்கின்றன^{vi}. உலகின் முதல் இலக்கண நூல் என்று தொல்காப்பியத்தை அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்^{vii}. தொல்காப்பியம், இரண்டாம் சங்க காலத்தில், தோராயமாகக் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன், 6 ஆயிரம் ஆண்டுகளிலிருந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குள்^{viii ix} எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு ஆய்வுகள் சொல்கின்றன^x. மனிதக்குலத்தின் நாகரிகம் தொடங்கிய நிகழ்வுகளில் வெகு முக்கியமானது இரும்பு பயன்பாட்டை அறிதல். தொல்காப்பியம் செப்பு^{xi} பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது ஆனால் இரும்பு பற்றிய குறிப்பு இல்லை. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், தொல்காப்பியம் குறைந்த பட்சம் வெண்கல யுகம் அதாவது கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 1,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாவது எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு மயிலாடும்பாறை அகழாய்வில் கிடைத்த இரும்பின் காலம் கி.மு. 2172, ஏறக்குறைய 4200 ஆண்டுகளுக்கு முன்^{xii}. இந்தியாவின் மிகப்பழமையான இரும்பு பயன்பாட்டுக் காலம் இது என சொல்லலாம். இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இரும்புக் காலம் கிமு 2100 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியதாக இருக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் தொல்காப்பியமும் கிமு 2100 ஆம் ஆண்டுக்கு முந்தியதாகத்தான் இருக்கமுடியும். எந்த ஒரு மொழியும் சொல் எழுத்து ஒலி ஆகிய மூன்று கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைகின்றது. சொற்கள் பொருள் குறிப்புவையாகவும், எழுத்து அந்த சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பார்வையில் படிக்கும் விதமாகவும், ஒலி கேட்டு பொருள் கொள்ளும் விதமாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பல மொழிகளில் தோராயமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒலிகளின் வரிசையிலிருந்து உருவாவதன் மூலம் சொற்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன^{xiii}. அவற்றில் பல புதிய அர்த்தங்களுடன் ஏற்கனவே இருக்கும் சொற்களிலிருந்து வந்தவை. பேச்சின் சில பகுதிகளை மாற்றி சில வார்த்தைகள் உருவாகின்றன; இன்னும் சில, வெவ்வேறு பகுதிகளை இணைத்து புதிய சொற்களை உருவாக்குகிறார்கள்⁷.

எந்த ஒரு மொழியிலும் உச்சரிப்பு ஒலிகளின் சுருதி, சத்தம் மற்றும் கால அளவு ஆகியவற்றில் ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றன^{xiv}. 1888 இல் சர்வதேச ஒலிப்பு ஆல்ஃபாபெட் (IPA) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மொழி ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையே ஒலி மற்றும் எழுத்து பரிமாற்றம் அமைக்க இது உதவியது. இதிலிருந்து பல்வேறு மொழிகளின் ஒலிக்கும் விதங்கள், ஒலி உற்பத்தி உறுப்புகள் மற்றும் காற்று ஓட்டம் பற்றிய விபரங்கள் வெளிவரத் துவங்கின^{xv}. ஆனால் இரண்டாம் தமிழ்ச் சங்க காலத்தில், தோராயமாக கிமு 1 ஆம் மில்லினியத்திற்கு முன்பு எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியம்¹⁰, தமிழ் எழுத்துக்களை எவ்வாறு உச்சரிக்க வேண்டும், அந்த ஒலி எந்த உறுப்புகள் கொண்டு மூச்சுக்காற்றைச் சீர்படுத்தி ஒலிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்கிறது⁵. அதேபோல் தமிழின் எழுத்து வடிவத்திற்கும் ஒரு தர்க்கம் உண்டு. எழுத்துக்கள் பொருள், ஒலி, மற்றும் உயிரினங்களின் குறியீடுகளாகத் தொடங்கி பல்வேறு காலகட்டங்களில் மாற்றமடைந்து இருக்கிறது^{xvi}.

எழுத்து

தமிழ் எழுத்துக்கள் மற்ற இந்திய மொழிக் குடும்பத்தைப் போல் உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, மற்றும் உயிர்மெய் எழுத்து என உயிரையும் மெய்யையும் கலந்த எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கியது^{xvii}. இது உயிர் மற்றும் மெய் என்ன இரு வகை எழுத்துக்கள் கொண்ட, பெருவாரியான ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது. உயிர்மெய் எழுத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது முழு மாத்திரை முழு சுவாச சூழ்சி -

உள்ளிழுக்க மற்றும் வெளியேற்ற - full breathing cycle - inhale and exhale) அளவும், மெய் எழுத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது அரை மாத்திரை (அரை சுவாச சுழற்சி - உள்ளிழுக்க - half breathing cycle - inhale) அளவையும், உயிர் எழுத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது அரை மாத்திரை (அரை சுவாச சுழற்சி - வெளியேற்றம் - half breathing cycle - exhale) கொள்ள வேண்டும். இந்த (மூச்சை உள் இழுத்து நிறுத்தும்) அரை மாத்திரை அளவை குறிக்க எழுத்துக்களின் மேல் புள்ளி வைக்கும் முறை தொல்காப்பியம் பரிந்துரைக்கிறது¹². காலப்போக்கில் பனை ஓலைகளில் தமிழ் இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டபோது க்,ச,ட,ண் போன்ற மெய்யெழுத்துக்களில் புள்ளிகளின் பயன்பாடு எழுத்தாணி இலைகளில் துளைகள் செய்யும் என்று எண்ணப்பட்டதால் தவிர்க்கப்பட்டது¹¹. இது பனை ஓலைச் சுவடிகளை வெகுநாட்களுக்கு பாதுகாக்கவும் உதவியது¹¹.

தமிழில் எழுத்துக்களை நிர்ணயித்த முறையும் தனித்துவம் வாய்ந்தது. பெருவாரியான மொழிகளைப் போல் ஒரு விதமான குறியீடு அல்லது சித்திரத்தைக் குறிப்பதாகவோ எழுத்துக்கள் அமைக்கப்படவில்லை. எழுத்துக்கள் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதாகவோ, அல்லது அந்த எழுத்து உடலின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து உச்சரிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில் அமைத்தார்கள். உதாரணத்திற்கு, “ப்” என்ற எழுத்து பாத்திரம் என்று பொருளைக் குறிக்கும் விதமாகப் பாத்திரத்தின் வடிவத்தில் அமைந்திருக்கும். மேலும் “ன்” என்ற எழுத்து உச்சரிக்கும் பொழுது ஆண்குறியிலிருந்து தசைகளை இழுத்து உச்சரிக்க வேண்டும். அதனால் தான் ஆண்குறியை உணர்த்தும் விதமாக “ன்” என்ற எழுத்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதேபோல் பெண் குறியைக் குறிப்பதற்காக “ள்” என்ற வார்த்தை எழுத்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இப்படி அமைத்ததனால் தமிழ் மொழி ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் ஒரு பொருள் கொள்கிறது. வேறு விதத்தில் கூறுவதானால், தமிழில் ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் பொருள் அதாவது அருவப் பொருண்மை உண்டு¹². அந்த எழுத்தின் கோர்வை அதன் அருவப் பொருள் கொண்டு சொல் ஆகிறது; சொற்களின் கோர்வை ஒரு சொற்றொடர் ஆகிறது. இதைத்தான் தொல்காப்பியர் சொல் அதிகாரத்திலே “எல்லா சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்ன சுட்டிக்காட்டுகிறார்^{xviii}. வேறு எந்த மொழியிலும் இப்படி ஒரு சிறப்பு இருப்பதாக அறியப்படவில்லை. அருவப் பொருண்மை ஒத்த எழுத்தின் கோர்வையால் உருவாக்கப்படும் சொற்கள் நுட்பமான வேறுபாட்டை உணர்த்துவதற்கு உதவும். உதாரணத்திற்கு, “ன்” மற்றும் “ள்” என்ற எழுத்தின் பயன்பாட்டை அன்னை, தாயாள் (ர்) சொற்கள் கொண்டு அறியலாம். அன்னை மற்றும் தாயாள் பயன்பாட்டில் ஒரே பொருள் குறிக்கும் சொற்கள். ஆனால் இரண்டு சொற்களிலும் வேறுபாடு உள்ளதால் தான் வேறு வேறு சொற்களாக இருக்கின்றன. அன்னை என்பது “ன்” என்ற எழுத்தைக் கொள்வதன் மூலம் அபிவிருத்தி செய்ய உதவும் விந்து தரும் ஆண் மகனைப் பெற்றவள் என்பதைக் குறிக்கும். தாயாள் (ர்) என்பது “ள்” என்ற எழுத்தை உட்கொண்டு தேகம் தாங்கும் உயிர் (பெண் மகளை) தம் உடலில் கொண்டவள் என்பதைக் குறிக்கும். “ன்” மற்றும் “ள்” என்ற எழுத்துக்களை உள்ளடக்காத, ஆத்தா என்னும் அதே பொருள் கொண்ட வட்டார வழக்குச் சொல், தேகம் வளர்த்த (ஆக்கிய) உயிர் கொண்ட தேகம் என்ற பொருளில், ஆண் அல்லது பெண் ஈன்றவள் என்ற வேறுபாடின்றி உயிரைப் பெற்றவளைக் குறிக்கும்^{xix}. தமிழில் உயிர், மெய், மற்றும் உயிர்மெய் என்ற உயிர்-மெய் கலப்பு முறையையும் தெளிவாகக் கொண்டு அமைத்திருந்தார்கள்^{xx}. இவை 12 உயிர் எழுத்துக்களும், 18 மெய்யெழுத்துக்களும், 216 உயிர்மெய் எழுத்துக்களும், ஒரு ஆயுத எழுத்தும் என மொத்தம் 247 எழுத்துக்கள் இருந்தன¹¹. இதைத் தவிர இந்திய மொழிகளிலிருந்து குறிப்பாகச் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து, பெறப்பட்ட எழுத்துக்களும் இன்றைய காலகட்டத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிறது^{xxi}. வடமொழி மற்றும் சமஸ்கிருதத்திலேயே சிறிய ஒலி வேறுபாடும் உச்சரிப்பு வேறுபாடும் காட்ட எழுத்தாக வைத்திருப்பார்கள். அனேகமாக அருவப் பொருண்மை சேர்க்க முடியாத காரணத்தினால், சமஸ்கிருதம்போல் சிறிய ஒலி மாறுபாடு கொண்ட உயிர் மெய் எழுத்துக்கள்^{xxii} தமிழில் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் அருவ பொறுமையை ஒற்றிய எழுத்துக்களின் கோர்வையைத் தான் தமிழ் சொற்களாகக் கொண்டிருக்கிறது^{xxiii}. அருவப் பொருண்மை கொண்ட சொற்கள் அமைத்ததனால் முற்றுப்புள்ளியும், கமா போன்ற குறியீடு மற்றும் நிறுத்த குறிகள் இல்லாமல் எழுதினாலும் அதன் பொருள் புரியும்.

சொற்கள்

தமிழில் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை 247 என்று பெருவாரியான அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்¹⁵. தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில் எழுத்துக்களின் கோர்வை வார்த்தையாக அமைகின்றது¹⁷. 247 எழுத்துக்கள் கொண்டு காரணியான கணித அடிப்படையில் தோராயமாக இரண்டு தொடர்ந்து 245 பூஜ்ஜியம் வார்த்தைகள் உருவாக்க முடியும். இந்த இரண்டு தொடர்ந்து 245 பூஜ்ஜியம் வார்த்தைகளைக் கொண்டு எல்லையற்ற சொற்களை உருவாக்க முடியும். இந்த எழுத்து கோர்வை, பலகோடி சொற்களை உருவாக்கும், பலகோடி அர்த்தத்தையும் தர வல்லமையாக இருக்கிறது. சொற்களின் கோர்வை சொற்றொடர் அல்லது வாக்கியத்தை தருகின்றது. அப்படி என்றால் ஒரு சொல்லைப் பகுத்து அதன் அர்த்தத்தைச் சரியாகச் சொல்ல முடியுமென்றால் அது தமிழ்ச் சொல்லாகத்தான் இருக்க முடியும். உதாரணத்திற்கு, தொல்காப்பியத்தில் கடவுளைப் பற்றியும் மூன்று இடத்திலும் தெய்வத்தைப் பற்றி ஒன்பது முறையும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கடவுள் என்ற சொல்லை மூன்று விதமாகப் பிரிக்க முடியும்
கடவுள் = கடை + உள். மனிதனுள் கடைசியாக இருப்பது. உயிர்மை.
கடவுள் = கட + உள். உடல், மனம் கடந்து உள் செல். உயிர்மை.
கடவுள் = கடம் + உள். மெய்யின் + தொடர் + தன்மை + உள். மெய்யைக் கடந்த உள் தன்மை. உயிர்மை^{xxiv}.

மேலும் ஒரு உதாரணத்திற்காக, தெய்வம் என்ற சொல்லைப் பிரித்து அதன் அர்த்தம் பொருள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தெய்வம் = தெய் + அம்.

தெய் = த் + எ + இ. தேகம் + உயர்ந்து + இருத்தல். உயர்ந்த தேகம்.

அம் = தன்மை.

தெய்வம் = உயர்ந்த தேகத் தன்மை. உடல், மனம், அறிவால் உயர்ந்த தன்மை. வீரம், காதல், ஞானத்தால் உயர்ந்தவன். சேயோன், மாயோன், வேந்தன், கொற்றவை, வருணன்^{xxv}.

மேலும் சில உதாரணங்கள் கீழே பகிரப்பட்டுள்ளது.

தேவர் = தே + அர். தேகத்தால் மிக உயர்ந்தவர்^{xxvi}.

சுரம் = ச் + உர் + அம். இயக்கம் / சத்தம் + புறம் பிரிக்கும் + தன்மை. குரல், ஒலித்தல், ஓதல்²⁵.

சுரர் = ஒலிப்பவர். வேதம் ஓதுபவர். இறைமையுடன் நெருக்கமானவர், தேவர்²⁵.

அசுரர் = அ + சுரர். இன்மை + சுரர். சுரர் / தேவர் அல்லாதவர், குரலற்றவர்²⁵.

ஊர்ப் பெயர்கள் கூட தொல்காப்பிய அடிப்படையில் வைத்ததற்கான உதாரணங்கள் உண்டு²⁵. தமிழ்நாட்டில் கோவை என்று அறியப்படும், கோயம்புத்தூர் மாநகரின் பெயர்க் காரணம் தொல்காப்பிய அடிப்படையில் பிரித்துப் பார்க்க முடியும்.

கோயம்புத்தூர் = கோ + அம் + புது + ஊர். மன்னன் + உடைய எனும் பொருளுடைய அம் எனும் சாரியை + புதிய + ஊர், மன்னனின் புதிய ஊர்²⁵.

சரித்திரமும் இதற்கான சான்றை தருகிறது. கிபி 9 ஆம் நூற்றாண்டில் இடைக்கால சோழர்கள் இப்பகுதியைக் கைப்பற்றினர். அவர்கள் "ராஜகேசரி பெருவழி" என்ற பட்டீஸ்வரர் கோவில், பேரூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையை அமைத்தனர்^{xxvii}. பிற்காலத்தில் பட்டீஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சுந்தரருடன் யாத்திரை சென்ற சேர மன்னன் ஒருவரின் விருப்பப்படி, தங்குவதற்கு இருள அரசன் கோவன் ஆட்சியில் இருந்தபோது நகரம் கட்டப்பட்டது^{xxviii}. அதுவே கோவன் புது ஊர் அல்லது கோயம்புத்தூர் என்று அழைக்கப்பட்டது. தொல்காப்பிய அடிப்படையில் தொகுத்துப் பார்த்தால், மன்னனின் புதிய ஊர் என்ன பொருள் கொள்கிறது, இது சரித்திரத்திற்கும் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. மாற்றாகச் சிலர் இருள அரசனின் பெயர் கோவன் என்றும், அதனால் கோவன் புது ஊர் என்ற பெயர் வந்ததாகவும் சொல்வதுண்டு. கோவன் என்பதை அரசன் என்று பொருள் கொள்ளலாம், அந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும் அரசனின் புதிய ஊர் என்ற பொருள் வருகிறது. கோவையில் உள்ளோர் பேசுவது கொங்கு மொழி என்று

சொல்லுவார்கள் . 'கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி^{xxix} என்பதை, 'தேர் போன்ற *குன்றில்* வாழ்க்கை கொண்டு, அஞ்சி அங்கும் இங்கும் பறக்கும் தும்பியே' என பொருள் கொண்டால், 'கொங்கு' எனில், 'குன்று' அல்லது 'மலை' என்றே பொருள் வருகின்றது. அவ்வாறு பார்க்கையில் மலையும் மலை சார்ந்த இடத்திலும் பேசிய மொழி கொங்கு மொழியாக இருக்கும்²⁵.

ஒருசொல் தமிழிலிருந்து வேறு மொழிக்கு சென்றதா என்று அறிய அந்த மொழியில் வார்த்தை உச்சரிப்புக்கொண்டு, மருவதல் கொண்டு தொல்காப்பியம் முறையில் பகுத்துப் பார்த்தால், அதன் அடிப்படை பொருள் தமிழிலிருந்து சென்றதா என்று புரியும். உலகின் மற்றொரு தொன்மையான மொழி சமஸ்கிருதம், மற்ற மொழிகள் போல் வார்த்தைக்கு அர்த்தம் கற்பிக்கிறது, அதில் உள்ள எழுத்துக்குப் பொருள் சொல்வதில்லை. நூற்றுக்கணக்கான பொதுவான சொற்கள் தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருதம் இரண்டிலும் காணப்படுகின்றன^{xxx}. தமிழிலேயே ஒருசொல்லைப் பகுத்து அதன் பொருளைச் சொல்ல முடியும், ஆனால் சமஸ்கிருதத்தில் அவ்வாறு இல்லை எனில், அந்த சொல் தமிழை அடிப்படையாக கொண்டு தான் இருந்தது என்று உறுதிப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, சனாதன தர்மம் என்ற சொல் சமஸ்கிருத சொல் என்று பல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதற்கு நித்திய சட்டம், நித்திய வழி, அல்லது, நித்திய தர்மம் என்று பொருள் தருகிறார்கள்^{xxxi, xxxii, xxxiii}

தொல்காப்பிய அடிப்படையில் சனாதன தர்மம் என்ற சொல்லை பகுக்க முடியும், அதன் பொருளை அறியமுடியும். ஆனால் தமிழ் தவிர வேறு எந்த ஒரு மொழியிலும் அதன் பொருளை, எழுத்துக்களின் பொருள் கோர்வையாக கொண்டு சொல்ல முடியாது.

"சனாதன தருமம்" என்றால் என்ன?

"காலங்காலமாய் வழக்கத்தில் இருக்கும் வாழ்வியல் நடைமுறைக்கான அடிப்படை" என்று சிலர் கூறுவர்^{xxxiv}. வேறு சிலரோ, அதை, "அடக்குமுறை மற்றும் சுரண்டலுக்கான கருத்தியல்" என்பர். மற்றும் சிலரோ, "அது சாதியத்தின் ஊற்றுக்கண்", என்பர். படிநிலை அமைப்புள்ள எந்த (வருக்க அல்லது சாதிய) சமுதாயத்திலும், எல்லா நிலையில் உள்ளவர்களும், இத்தகைய பதத்திற்கு ஒத்த கருத்து கொள்ள முடியாது. ஆயினும், மேலாதிக்கமுள்ள குழுவினரின் கருத்தே, மிகவும் பரவலாகவும், வலிமையாகவும் பரப்பப்படுவதால், மேலோங்கி நிற்கின்றது. எனவே, இப்பதத்தின் முதன்மையான மற்றும் உண்மையான பொருண்மையை எவ்வாறு அறிவது? சொல் பகுப்பாய்வே வழிகாட்ட இயலும்^{xxxv}.

முதலில், "சனாதனம்" எனும் சொல்லை எப்படி பகுக்கலாம்?

சனம் + தனம் = சனாதனம்.

"சனம்" என்றால் மக்கள். "தனம்" என்றால் தன்மை அல்லது செயல்படும் வகை. ஒருவரின் தன்மையை, அவருடைய செயல்பாட்டைக் கொண்டே அறிய முடியும். எனவே, "சனாதனம்" என்றால் "மக்களின் செயல்படும் வகை" எனலாம். ஒருவரின் பிறப்பையோ, அவரின் இருப்பையோ வைத்து, சமூக மதிப்பிட முடியாது. அவருடைய செயல்பாடுதான், சமூகப்பயன்பாடுதான், அவரை, சமூக படிநிலையில் இருத்தும்.

அதனால்தான் வள்ளுவரும்,

"பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்." என்றார் போலும்³⁴.

"தருமம்" எனும் சொல்லை எப்படிப் பகுப்பது? தருமம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லே "தர்மம்" என்ன சமஸ்கிருதத்தில் ஒலிக்கப்பட்டது. ஒலி, இசை நயத்தினை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு ஒரு சொல்லை மொழிப்படுத்தலாகாது. பொருண்மையும் மாறாமல் மொழிப்படுத்த வேண்டும்.

தருமம் = த் + அர் + உம் + அம். தேகத்தைப் பிரிக்கும் தன்மை. மக்களைப் பாகுபடுத்தும் தன்மை³⁴.

"தருமம்" எனும் சொல்லுக்கு ஈடான மற்றொரு தமிழ்ச்சொல், "அறம்" ஆகும். "அறம்" எனும் சொல்லை எவ்வாறு பகுப்பது? அறம் = அற் + அம். அறும் தன்மை. எனவே, "தருமம்" என்பது "அறத்"தை குறிக்க இயலும்²⁸. இறுதியாக, "சனாதன தருமம்" என்றால், "மக்களை, அவர்கள் செயல்படும் வகையில் அல்லது சமூகத்திற்கு அவசியமான தொழில் மேற்கொள்ளும் வகையில் பிரித்து, சமூக மதிப்பிடுதல்" எனலாம்³⁴.

சில சொற்கள் தமிழிலிருந்து சமஸ்கிருதத்திற்குச் சென்று பிறகு தமிழுக்கு வர வாய்ப்பிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு, அமிழ்தம் என்ற தமிழ்ச் சொல் மருவி அமிர்தம்,

என்ற வடமொழி வழக்காக ஆகி, இதுவே பின்பு அமிருதம், தமிழ்ப்படுத்தப்பட்ட சொல்லாய் வலம் வருகிறது.

அமிழ்தம் = அம் + இழ் + த் + அம். உயிர்த் தன்மையில் ஆழ்ந்திருக்கும் தேகத் தன்மை. இது, தமிழ்ச்சொல்.

அமிர்தம் = அம் + இர் + த் + அம். உயிர்த் தன்மையாய் இருக்கும் தேகத் தன்மை^{xxxvi}.

அமிருதம் = அம் + இரு + த் + அம்.

தமிழன் வட்டார வழக்குகளும் தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையிலேயே சொற்களை வைத்துக் கொண்டு இருந்தன என்பதற்கு உதாரணங்கள் கிடைக்கின்றன. கொங்கு மண்டலத்தில் பெருவாரியாக பேசப்படும் அகட்டி என்ற சொல்லை ஆய்ந்து பார்க்கலாம். அகட்டி என்பது அகடு என்ற சொல்லிலிருந்து உருவாகியிருக்க வேண்டும். இச்சொல்லை எப்படிப் பகுப்பது?

அகடு = அக(ள்) + து ('ள்' எனும் மெய் குன்றுகிறது), அதாவது, குன்றி வளர்வது அல்லது விரிவாகு. இதிலிருந்து அகட்டு என்பதைப் பொருள் கொள்வோம் என்றால், அகட்டு = விரிவாக்கு. (புறநிலை). ('அகட்டு' எனும் சொல்லுக்கு, 'ள்' எனும் மெய் 'ட்' எனும் மெய்யாகப் பிறிதாகின்றது)²⁵.

கொங்கு மண்டலத்தில் காலை விரித்து வைத்து நடப்பவரை, காலை அகட்டி நடக்கிறார் என்று சொல்வதுண்டு.

'அகண்', 'அகம்', 'அகல்', 'அகள்', 'அகன்' போன்ற நிலைமொழிகளை அடுத்து வரும், வருமொழியின் வல்லின எழுத்துகளைப் பொறுத்து, புணர் மொழிகள் மாறுபடுகின்றன. எனவேதான், உரிச்சொற்களின் பண்பைக் கூறுமிடத்து, "மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா"^{xxxvii}, என்றாரோ தொல்காப்பியர்?

மற்ற மொழிகளிலிருந்து வார்த்தைகளை எடுத்து நாம் பகுத்து ஆராயும்பொழுது சற்று கவனத்துடன் இருக்க வேண்டும். சில வார்த்தைகள் வாய்ப்பு காரணத்தால் ஒத்து போகலாம், அந்த வாய்ப்பு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு மொழியைத் தமிழ் தொடர்புடைய மொழி என்று சொல்ல முடியாது. உதாரணத்திற்கு, நியூசிலாந்தின் 'மெளரி' பழங்குடியினர், 'கியா ஓரா' என்று வாழ்த்துவார்கள். அதன் எளிமையான வடிவத்தில், 'கியா ஓரா' என்றால் வணக்கம். இருப்பினும், 'கியா ஓரா' என்பது வணக்கம் மட்டுமல்ல, அது வாழ்க்கை மற்றும் ஆரோக்கியத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் கடந்து செல்லும் வாழ்த்துக்களைக் காட்டிலும் பொருள் அதிகம். அதன் நேரடி அர்த்தத்தில், 'ஓரா' என்பது வாழும் நிலை அல்லது உயிருடன் இருப்பதையே குறிக்கிறது. 'கியா'வைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், அது ஒரு பெயர்ச்சொல்லில் இருந்து வினைச்சொல்லாக மாற்றுகிறது, எனவே 'உயிருடன்' என்பதற்குப் பதிலாக அது 'வாழும்' என்று பொருள் கொள்கிறது. எனவே ஒருவரிடம் 'கியா ஓரா' என்று கூறும்போது, அவர் மீது வாழ்க்கையின் சாரத்தை அதாவது நல்ல ஆரோக்கியத்தை அல்லது நோயின்றி இருக்க வாழ்த்து து கின் நீர்கள் என்று பொருள்^{xxxviii}.

'கிய்ய ஓரா' என்ற வார்த்தையை தொல்காப்பிய அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு பகுக்கலாம்.

'கிய்ய ஓரா' என்பது 'கியம் ஓரா' என்பதன் மருவாக இருக்கலாம்.

கியம் = க் + இயம். மெய்யின் இயல்பு.

ஓரா = ஓர் + ஆ. ஒன்று + ஆக. ஒன்றாக.

கியம் ஓரா = மெய்யின் இயல்பு ஒன்றாக இருக்க! முரண்படாமல் இருக்க! நோயின்றி இருக்க! முழுமையாய் இருக்க^{xxxix}.

ஆச்சரியப்படக்கூடிய வகையில் இரண்டு பொருள்களும் ஒத்துப்போயிருந்தாலும் இது முற்றிலும் வாய்ப்பு காரணமாக இருக்கலாம். தொல்காப்பியத்தின் பகுப்பு ஆய்வை அறிவார்ந்த முறையில் முன் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஒரு சில வார்த்தைகளின் பகுப்பாய்வு ஒத்துப்போவதால் ஒரு மொழியைத் தமிழ் உடன் தொடர்பு இருக்கும் மொழியாக அங்கீகரிக்கவோ அல்லது தொடர்புப் படுத்தவோ முடியாது. அதேபோல், தொல்காப்பிய அடிப்படையில் உருவான சொற்களைத் தொடர்ந்து உபயோகிக்க வட்டார விளக்கத்தையும் தமிழர் தொடர்ந்து கொண்டு செல்ல வேண்டியதன் முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், தமிழிலே சொற்றொடர்கள் கொண்டு எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களின் உண்மையான பொருளையும் அறிந்து அவற்றையும் உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டும் கட்டாயத்தில் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஒலிக்கும் முறை

தொல்காப்பியம் ஒவ்வொரு தமிழ் எழுத்தையும் எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்கிறது. சத்தம் தரும் உறுப்புகள் என்று சொல்லக்கூடிய (ஐந்து) உறுப்புகளின் இயக்கம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்றும் உரைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அந்த சத்தம் தரும் உறுப்புகள் மூச்சுக் காற்றுடன் கலந்து எவ்வாறு உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் எழுத்து வடிவமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். உதாரணத்திற்கு “அ” என்ற எழுத்து தமிழ் பிராமி முறையில் “>|” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்^x. இது வாயை அகல விரித்து மூச்சுக்காற்றை நெஞ்சிலிருந்து மூக்கு வரையில் வெளியேற்றும் பொழுது உண்டாகும் சப்தத்தைக் குறிக்கும். ‘ஃ’ என்ற மூன்று புள்ளி வடிவமாக உள்ள ஆயுத எழுத்து, தொண்டைக்குழி அதாவது குரல்வளை குமிழ் மற்றும் தோள்பட்டை எலும்பு முனைகளுக்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருந்து உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதை குறிக்கும். ஆனால் காலப்போக்கில் பல தமிழ் எழுத்துக்கள் பல முறை உருமாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

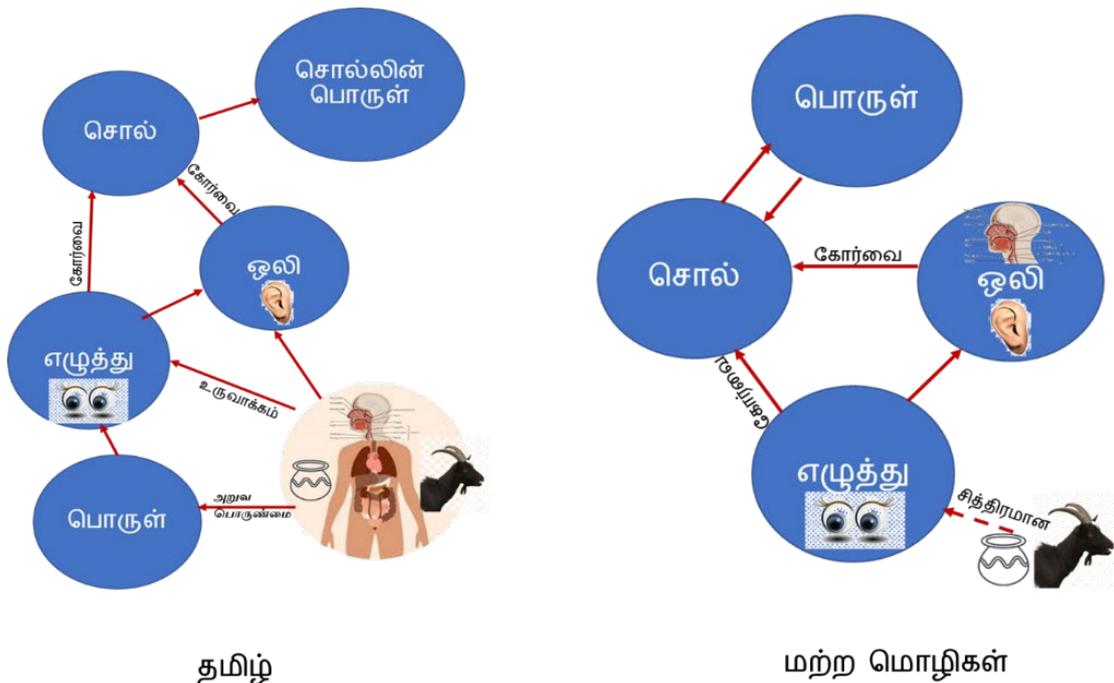
தமிழ்ச் சொற்களின் அமைப்பு விதமும் மூச்சுக்காற்றைச் சீராக வைத்திருக்க உதவும். உதாரணத்திற்கு ‘ஞ்’ என்ற எழுத்தின் கோர்வையைத் தொடர்ந்து வருவது ‘ச’ வரிசை எழுத்தின் கோர்வையாக இருக்கும். ஏனென்றால் ‘ஞ்’ என்று நீங்கள் சொல்லும் பொழுது மூச்சுக்காற்று நெஞ்சில் தங்கும், அதைத் தொடர்ந்து ‘ச’ என்று சொல்லும் பொழுது காற்று வாய் வழியாக வெளியேறும். உதாரணத்திற்காகக் கஞ்சன், மஞ்சம், பஞ்சம் என்ற சொற்களைச் சொல்லலாம். இந்த மூச்சுக் காற்றை உள்ளிழுக்கும் தன்மையும், வெளியேற்றும் தன்மையும், வார்த்தைகளில் ஒருவர் பேசும்போது இருந்தால் அது உடலின் இயக்கத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கும். வடமொழி அல்லது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்கள், உங்கள் மூச்சுக் காற்று மற்றும் இதயத்தின் அதிர்வையும் மாற்றும் விதத்தில் இருக்கும். உதாரணத்திற்கு “ஷ்” என்பதை நெஞ்சிலே கை வைத்து உச்சரித்து பார்த்தால், நெஞ்சில் அதிர்வு வரும். தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில், தமிழில் எந்த ஒரு எழுத்தையும் நீங்கள் உச்சரிக்கும் பொழுது நெஞ்சத்திலே அதிர்வு இருக்காது. தமிழ்ச் எழுத்துள்ள சொற்களுக்கும் வேறு மொழியிலிருந்து கடன் வாங்கிய எழுத்துள்ள சொற்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை அரிய வேண்டுமென்றால் உச்சரிக்கும் பொழுது நெஞ்சில் கை வைத்து அதிர்வு வந்தால், அது வேறு மொழியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்ட எழுத்துக்களை உள்ளடக்கிய சொல் என்று அறியலாம்.

தமிழ்ச் சொற்களை உச்சரிக்கும் பொழுது மூச்சுக்காற்றின் வெளிப்பாடும் சீராக ஆழமற்ற சுவாசமாக இருக்கும், இது இருதயத்திற்கு நன்மை தரும்^{xii}. தொல்காப்பியத்தில் சொற்களுக்கு இடையே மெய் எழுத்துக்களை பாலமாக வைத்ததற்கும், இந்த மூச்சுக்காற்றைச் சீராக வைக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாடு அடிப்படையாக இருந்திருக்கும். உதாரணத்திற்கு, ஒரு சொல் உயிர் எழுத்தில் முடிந்து, அடுத்த சொல் உயிரெழுத்தில் தொடங்கும் பொழுது, மூச்சுக் காற்றை முதல் சொல்லின் முடிவில் வெளியேற்றி விடுகிறோம். வெளியேற்றப்பட்ட மூச்சை இரண்டாவது சொல்லில் மறுபடியும் வெளியேற்றத்துடன் துவக்க வேண்டும். அந்த சந்தர்ப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக, மூச்சுக்காற்றை சீராக வைப்பதற்காக இடையிலே, இரண்டாம் சொல் தொடங்கும் உயிர் எழுத்து சம்பந்தப்பட்ட மெய் எழுத்தைப் பாலமாக வைத்திருப்பார்கள். இப்படி வைப்பதினால், இரண்டாம் எழுத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது, அதன் தொடக்க உயிரெழுத்தில் தொடங்கி சரளமாகப் பேச முடியும். இந்த சூட்சுமத்தைப் புரிய வைக்க, எழுதும்போது முதல் சொல்லின் முடிவில் இரண்டாம் சொல்லை ஒத்த மெய்யெழுத்தை உள்ளடக்கியிருக்கிறார்கள். உலகிலேயே மூச்சுக்காற்று சீராகப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு மொழி என்று இருந்தால், அது தமிழ் மொழியாகத்தான் இருக்கும். அதனால்தான் ஒருவர் தொடர்ந்து பேசினாலும் மூச்சு வேகமாக வெளிவந்து, இதயத்தின் அதிர்வுகளை அதிகமாக்குவதில்லை, மூச்சு அழுத்தம் ஏற்படுவதில்லை. தமிழிலேயே இயல்பான மொழிக்கு ஏற்ற சொற்களை ஒருவகையாகவும், இசைக்கு ஏற்ற சொற்களையும், நாடகத்திற்கு ஏற்ற சொற்களையும் மரு வகைகளிலும் வைத்தார்கள். அதனால் தான் தமிழையே இயல், இசை, நாடகம் என்று மூன்றாக வித்தியாசப்படுத்தி வைத்தார்கள்.

இயல்பான தமிழில் நீங்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஏற்ற இறக்கங்களோடு பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை, ஏனெனில் சொற்களின் பொருள் மிகத் தெளிவானதாக அமைந்திருக்கின்றன. அதனால் உங்கள் உடலில் உணர்ச்சி சம்பந்தமான மாற்றங்களை கொண்டுவருவதில்லை. சில சமயம் சொற்கள் இசைக்கு ஏற்றார் போல இல்லாமல் இருப்பதனால் இசைக்கு ஏற்ப சொற்களைத் திருத்தி அமைக்க வழி வகுத்தார்கள். அதேபோல், நாடகத்தில், நாடக வடிவத்தில் சொற்களின் பயன்பாட்டை ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் இருக்குமாறு அமைத்தார்கள். பண்டைய காலத்தில் ஒரு நாடகம் நடக்கும் பொழுது, தொலைவிலிருந்து பார்ப்போருக்கு முகபாவனைகள் தெரியாது என்பதனால், குரலிலே ஏற்ற இறக்கத்தை வைத்து, அதற்கேற்ற வார்த்தைகளை வைத்து நாடக வடிவமாக அமைத்து வந்தார்கள். ஆனால் இயல்பாகப் பேசும் பொழுது இந்த ஏற்ற இறக்கங்களைக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. மேலும் ஒரே சீரான மூச்சுக்காற்று வெளியேற்றத்தினால் இருதய பாதுகாப்பையும் தமிழ் நமக்கு தருகிறது. அதனால்தான் தமிழ் அமிழ்தமென்போம், அள்ள அள்ளக் குறையாத நல்லவை தமிழிலேயே இருக்கிறது என்பதை உணர்வோம்.

ஒப்பீடு

தமிழ் அமைக்கப்பட்ட விதம் மற்ற மொழிகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது. மற்ற மொழிகளில் தோராயமான வடிவமோ அல்லது சித்திரத்திலிருந்தோ எழுத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. சொற்களும் நடைமுறையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளைக் குறிக்கும்விதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, ஏதோ ஒரு குழுவினர் பயன்படுத்திய சொல்லை அந்த பொருளுக்கு அடையாளமாக ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். எழுத்துக்களுக்கு ஒலி வடிவம் கொடுத்து உபயோகப்படுத்தியவர்கள், சமீப காலங்களாக அதை ஒழுங்குமுறை படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்^{xlii}. ஆனால் தமிழ் எழுத்துக்கு உருவ மற்றும் அருவப் பொருண்மை கொடுத்து, அருவப் பொருண்மை இயல்பான விசயங்களிலிருந்து எடுத்து, ஒலிக்கும் விதத்தை முறைப்படுத்தி, எழுத்துக்களின் கோர்வையைச் சொற்களாக அமைத்து, அந்த சொல்லின் பொருளை உணர்த்தியுள்ளார்கள்⁴⁴. தமிழில் மட்டும் தான் எழுத்து, ஒலி, சொல், மற்றும் அதன் பொருள் ஆகியவற்றிற்கு மிக நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. கீழே கொடுக்கப்பட்ட படம் 1 இதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

படம் 1: மொழிகள் உருவான விதம்

தமிழ் மொழி இருதயத்தில் அதிர்வுகளையோ அதிகப்படியான ரத்த ஓட்டத்தையோ ஏற்படுத்துவதில்லை. தமிழ் தேகத்தையும் மனதையும் சார்ந்த ஒரு மொழி என்பது தமிழ் என்ற சொல்லைத் தொல்காப்பிய அடிப்படையில் பகுத்தால் புலப்படும். தமிழ் என்ற சொல்லை மூன்று முறையில் பிரிக்கலாம்:

தமிழ் = த் + அமிழ். தேகம் + அமிழ்தம், உடலே சாகா மருந்து (அதனால் தான் தமிழ் உடலை மையமாகக் கொண்டு அதைப் பாதுகாக்கும் விதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது).

தமிழ் = தம் + இழ். தம்மை + இழத்தல். அகந்தையை இழக்கவைக்கும் (ஆதலால் தான் இயல் தமிழிலே ஏற்ற இறக்கங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் காட்ட வேண்டியதில்லை என்று இலக்கணங்கள் தெரிவிக்கின்றன).

தமிழ் = த + மி + ழ். உயிர்ப்புள்ள தேகம் + கொண்டு மூடிய மனமாய் இருத்தல் + ஆழ்ந்து, மனம் ஆழ்ந்து இருந்தால், தேகம் உயிர்ப்புறும் (அதனால் தான் தமிழ் மனதையும் உடலையும் ஒருமித்தமாகச் சேர்க்கும் விதமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது)^{xliii}.

முடிவுரை

தமிழின் சிறப்பு அது ஒரு விஞ்ஞான பூர்வமான மொழி, வாழ்வியலின் மொழி, மூச்சுக்காற்றின் அடிப்படையிலே அமைக்கப்பட்ட மொழி என்பதே. தமிழ் ஒரு சாதாரணமான மொழி அல்ல, தமிழில் பேசினால் ஆரோக்கியம் மேம்படும். தமிழைப் பகுத்தாய்ந்து புரிந்து கொண்டு பேசினால் அதன் சிறப்புகள் புரியும். தொல்காப்பிய அடிப்படையில் உருவான வட்டார வழக்கத்தைத் தொலைக்காமல், அவைத் தொல்காப்பியத்திலிருந்து பிரிந்தது என உறுதிப்படுத்தப் பல்லாயிரம் சொற்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளும், வரலாற்றுச் சான்றுகளையும், தமிழருடன் உண்டான தொடர்பையும் வைத்து உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதேபோல், தொல்காப்பிய அடிப்படையில் உலகின் பல்வேறு மொழிகளில் இருந்து சொற்களை எடுத்து ஆராய்ந்து, அது தமிழ் எழுத்துக்களின் அருவப் பொருண்மையை ஒத்து இருந்தால், அவை தமிழ்ச் சொற்கள் என்று அடையாளம் காட்ட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் பொழுது, ஒரு சில வார்த்தைகளை வைத்து ஒரு மொழியை தமிழிலிருந்து பிரிந்த மொழியாகக் கொள்ளக் கூடாது. அதேசமயம், பல்லாயிரம் சொற்கள் தமிழ் மொழியுடன் ஒத்துப்போய் இருக்குமாயின், அவை தமிழிலிருந்து பிரிந்து போன மொழி என்பதற்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அனைத்து மொழி அடிப்படையிலான ஆராய்ச்சிகளைப் போலவே, இந்த ஆராய்ச்சி முறை மற்றும் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகளின் தேர்வு மூலம், அதன் சொந்த வரம்பைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், தொல்காப்பியம் அடிப்படையிலான வாதங்கள் இந்த வரம்புகளின் தாக்கத்தை வெகுவாக குறைக்கின்றது. மேலும் பல ஆராய்ச்சிகள் இந்த கட்டுரையை ஒட்டி அமையுமாயின் தமிழுக்கு உரிய அங்கீகாரத்தையும், அதன் பயனையும் உலகிற்குப் பாசறையாற்றும். சொல்லாகிய சொல்லாக்கிய

அங்கீகாரம்

சொல்லாக்கியன் (கனடா), ஆக்லாந்து யூனிவர்சிட்டி ஆஃப் டெக்னாலஜி:எதிர்கால சூழல்களின் பள்ளி, கட்டிடச் சுற்றுச்சூழல் பொறியியல் துறை, அதன் நிர்வாகம் மற்றும் பணியாளர்கள், தமிழ் குழுமம் நியூசிலாந்து, அதன் தலைவர் சவுந்தரராஜன், ஏயோடோரா நியூசிலாந்து தமிழ்ச் சங்க கூட்டமைப்பை பொறுப்பேற்று ஒருங்கிணைப்பு செய்யும் ரவின் அண்ணாமலை மற்றும் ஹேமமாலினி யுகேந்திரன், பாடகர் யுகேந்திரன், மற்றும் என்றும் உறுதுணையாக நிற்கும் என் மனைவி மற்றும் மகன்களுக்கும் நன்றி கலந்த வணக்கங்கள்.

துணை நூற்பட்டியல்

- ⁱ Oxford Languages (தேதி இல்லை); மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் https://www.google.com/search?q=Language&rlz=1C1GCEA_enNZ946NZ946&oq=Langu age&ags=chrome..69i57j0i433i512j0i131i433i512j0i512i4j0i131i433j0i512i2.7936j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8 , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது.
- ⁱⁱ நிக்கோலஸ் எவன்ஸ் & ஸ்டீபன் லெவின்சன் (2009) 'மொழி யுனிவர்தல்களின் கட்டுக்கதை: மொழி பன்முகத்தன்மை மற்றும் அறிவாற்றல் அறிவியலுக்கான அதன் முக்கியத்துவம்'. நடத்தை மற்றும் மூளை அறிவியல் 32, 429-492
- ⁱⁱⁱ ஹவுசர், மார்க் டி.; சாம்ஸ்கி, நோம்; ஃபிட்ச், டபிள்யூ. டெகம்சே (2002). "மொழி பீடம்: அது என்ன, யாரிடம் உள்ளது, அது எப்படி உருவானது?". அறிவியல். 298 (5598): 1569-79. doi:10.1126/அறிவியல்.298.5598.1569. PMID 12446899.
- ^{iv} ட்ராஸ்க், ராபர்ட் லாரன்ஸ் (1999). மொழி: அடிப்படைகள் (2வது பதிப்பு). சைக்காலஜி பிரஸ், நியூயார்க், அமெரிக்கா
- ^v சொல்லாக்கியன் (2020); சொல்லாக்கியம், கழக வெளியீடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா
- ^{vi} ஸ்டெயின், பி. (1977), "சுழற்சி மற்றும் தமிழ் நாட்டின் வரலாற்று புவியியல்", ஆசிய ஆய்வுகள் இதழ், 37 (1): 7-26, doi:10.2307/2053325, JSTOR 2053325
- ^{vii} ராஜம், வி. எஸ். (1992). செம்மொழி தமிழ்க் கவிதையின் ஒரு குறிப்பு இலக்கணம்: 150 பி.சி.-ஐந்தாம்/ஆறாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய கி.பி. அமெரிக்க மெய்யியல் சமூகத்தின் நினைவுகள், தொகுதி. 199. பிலடெல்பியா, பா: அமெரிக்கன் பிலாசபிகல் சொசைட்டி.
- ^{viii} நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே. ஏ. (1975), எ ஹிஸ்டரி ஆஃப் சவுத் இந்தியா: ஃப்ரம் ஹிஸ்டரிக் டைம்ஸ் ஓ தி ஃபால் ஆஃப் விஜயநகர் (4வது பதிப்பு), புது தில்லி: ஆக்ஸ்போர்டு யுனிவர்திட்டி பிரஸ்
- ^{ix} சீனிவாச ஐயங்கார், பி.டி. (1929), தமிழர்களின் வரலாறு: ஆரம்ப காலத்திலிருந்து 600 A.D. வரை, புது தில்லி: ஆசிய கல்விச் சேவை, ISBN 81-206-0145-9
- ^x தகனோபு தகாஹாஷி (1995), தமிழ் காதல் கவிதை மற்றும் கவிதைகள், BRILL அகாடமிக், ISBN 90-04-10042-3
- ^{xi} பாண்டியராஜா (தேதி இல்லை), தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம் 155, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <http://tamilconcordance.in/>
- ^{xii} செளமியா அசோக் (2022), தி பிரிண்ட்: தமிழ்நாட்டின் இரும்புக் காலம் 4,200 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது, 'இந்தியாவின் பழமையானது' பதிப்பு வியாழன், 10 நவம்பர், 2022, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம்

<https://scholar.harvard.edu/files/adam/files/phonetics.ppt.pdf> , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்

xiii லூக் மாஸ்டின் (2011), ஆங்கிலத்தின் வரலாறு: ஆங்கிலம் எப்படி ஒரு தெளிவற்ற ஜெர்மானிய மொழியிலிருந்து உலகளாவிய மொழியாக மாறியது? மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் https://www.thehistoryofenglish.com/issues_new.html , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xiv என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிக்காவின் ஆசிரியர்கள் (தேதி இல்லை), உச்சரிப்பு, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://www.britannica.com/topic/pronunciation>

xv ஆடம் மகீல்னியாக் (தேதி இல்லை)மொழியியல் கோட்பாடு அறிமுகம்: ஒலிப்பு:மொழியின் ஒலிகள், செங்கேஜ் லேர்னிங் மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://scholar.harvard.edu/files/adam/files/phonetics.ppt.pdf> , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xvi கலாதேவி, ஆர்., ரேவதி, ஏ., & மஞ்சு, ஏ. (2022). இயற்கை மொழி செயலாக்கத்திற்கான நவீன தமிழ் எழுத்தின் பரிணாமத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல். ECS பரிவர்த்தனைகள், 107(1), 5219. மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://iopscience-iop-org.ezproxy.aut.ac.nz/article/10.1149/10701.5219ecst/pdf> , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xvii சொல்லாக்கியன் (2020);சொல்லாக்கியம், கழக வெளியீடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா

xviii பாண்டியராஜா (தேதி இல்லை), தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம் 155, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <http://tamilconcordance.in/> அருவப் பொருண்மை பகுப்பாய்வு முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டது

xx கால்டுவெல், ராபர்ட் (1875), திராவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிகளின் குடும்பத்தின் ஒப்பீட்டு இலக்கணம் :தமிழில் பெயர்ச்சொற்களின் வகுப்புகள், ட்ரூப்னர், ஆசிய கல்விச் சேவைகள்,புது தில்லி, நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxi கலாதேவி, ஆர்., ரேவதி, ஏ., & மஞ்சு, ஏ. (2022). இயற்கை மொழி செயலாக்கத்திற்கான நவீன தமிழ் எழுத்தின் பரிணாமத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல். ECS பரிவர்த்தனைகள், 107(1), 5219, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://iopscience-iop-org.ezproxy.aut.ac.nz/article/10.1149/10701.5219ecst/pdf> , நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxii ராமானுஜம், ஏ.கே.; தார்வாட்கர், வி. (பதிப்பு.) (2000) ஏ.கே.யின் சேகரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள். ராமானுஜம், ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சகம், ISBN 0-19-563937-5.

xxiii சொல்லாக்கியன் (2020);சொல்லாக்கியம், கழக வெளியீடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா

xxiv பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது

xxv பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது

xxvi பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது

xxvii வானவராயர், சங்கர் (2010). "ஸ்கிரிப்டிங் வரலாறு". தி இந்து. 21 ஜூன் 2010 அன்று பாதிக்கப்பட்டது. 9 மே 2011 இல் அச்சிடப்பட்டது, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <http://www.hindu.com/mp/2010/06/21/stories/2010062151120400.htm>, நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxviii அல்லிராஜன், எம். (2005). "கோயம்புத்தூர் பற்றி மேலும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்". தி இந்து. 19 மே 2005 இல் அச்சிடப்பட்டது, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <http://www.hindu.com/thehindu/mp/2005/05/19/stories/2005051901310300.htm>. நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxix குறுந்தொகை 2 ஆம் பாடல்-இறையனார்.

xxx சபாரத்தினம் சிவாச்சாரியார் (2022), இந்து மதம் இன்று: மொழி-சமஸ்கிருதத்திற்கும் தமிழுக்கும் இடையிலான உறவில் இரு புலமைப் பார்வைகள், மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://www.bluetoad.com/publication/?m=45852&i=411715&p=58&ver=html5>, நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxxi ஹார்வி, ஆண்ட்ரூ (2001). இந்து ஆன்மீகவாதிகளின் போதனைகள். பாறாங்கல்: ஷம்பலா. பக். xiii. ISBN 1-57062-449-6.),.

xxxii ரெனே குயெனான், இன்ட்ரடக்ஷன் டு தி ஸ்டடி ஆஃப் தி ஹிந்து டாக்ட்ரினல்ஸ் (1921 பதிப்பு), சோபியா பெரெனிஸ், ISBN 0-900588-74-8, பகுதி III, அத்தியாயம் 5 "மனுவின் சட்டம்", பக். 146. "தர்மம்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தில்

xxxiii ரெனே குயெனான், இந்து மதத்தில் ஆய்வுகள், சோபியா பெரெனிஸ், ISBN 0-900588-69-3, அத்தியாயம் 5, பக். 45

xxxiv கோதை ஜோதிலட்சுமி (2019), தமிழ்கூறும் சனாதன தர்மம். தொகுப்பாசிரியர் தினமணி நாளிதழ். "சனாதன தர்மம் என்பது நிலையான தத்துவ ஞானம் அல்லது நம்பிக்கை." பாதிப்பு 21 டிசம்பர் 2019, மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://www.dinamani.com/editorial-articles/center-page-articles/2019/dec/.html>, நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது.

xxxv பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது

xxxvi பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது.

xxxvii தொல் காப்பியம் : சொல்லதிகாரம் - 394

xxxviii 100% தூய நியூசிலாந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட இணையதளம் <https://www.newzealand.com/int/feature/maori-language/> நவம்பர் 9, 2022 இல் பெறப்பட்டது

xxxix பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது.

xi சாலமன், ரிச்சர்ட் (1998), இந்திய கல்வெட்டு: சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் மற்றும் பிற இந்தோ-ஆரிய மொழிகளின் கல்வெட்டுகளின் ஆய்வுக்கான வழிகாட்டி, ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சகம், ISBN 0195099842, OCLC 473618522

xii ஸ்ரீஃப், எல். ஏ. (1971). இதய துடிப்பு மற்றும் இதய துடிப்பு மாறுபாட்டின் ஆழம் மற்றும் சுவாசத்தின் வீதத்தின் விளைவுகள். சைக்கோபிசியாலஜி, 8(5), 648-655.

xiii சொல்லாக்கியன் (2020); சொல்லாக்கியம், கழக வெளியீடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா

xliii பகுப்பாய்வு குறிப்புகள் சொல்லகியன் அவர்களால் ஆராய்ந்து இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியருக்கு தனிப்பட்ட செய்தியாக பகிரப்பட்டது.